

ת"פ 17871/02/13 - מס הכנסה חקירות ירושלים נגד זאב בנימין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17871-02-13 מס הכנסה חקירות ירושלים נ' בנימין
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
לפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה- שפירא
המאשימה מס הכנסה חקירות ירושלים

נגד
הנאשמים
זאב בנימין

ב"כ המאשימה: עו"ד עורווה חוסיין

ב"כ הנאשם: עו"ד ארז בר- צבי

החלטה

1. הנאשם מואשם בשלושה אישומים, בשלוש עבירות של אי רישום תקבול ובשתי עבירות של אי ניהול ספרים לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א- 1961.
2. לפני בקשה מטעם הנאשם לגילוי חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב- 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). הנאשם עותר לקבל לידי את כל כתבי האישום שהוגשו במחוז ירושלים משנת 2013 בהם יוחסה לנאשמים עבירה של אי רישום תקבול בהיקפים הכספיים המיוחסים לנאשם, וכן פירוט של כל התיקים במחוז ירושלים בהם במצב שבו אין חוב אזרחי והוגשו הדו"חות השנתיים, סירבה הרשות להמרת האישום בקנס מנהלי. הנאשם נימק בקשתו ברצונו לבסס טענתו לאכיפה בררנית ופסולה.
3. המאשימה התנגדה לבקשה בתגובה קצרה לפיה החומר המבוקש אינו מהווה חומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי וכי אינו קשור לתשתית הראייתית שעליה מבוססים האישומים שבכתב האישום.
4. בפסיקת בית המשפט העליון שעסקה בנושא זה בדיוק, נקבע בבש"פ 2242/16 **מדינת ישראל נ' זוהר מזרחי** [פורסם בנבו 31.3.16] כי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי אינו המסגרת הנכונה לבקשה לקבל מסמכים דוגמת אלה שהתבקשו על ידי הנאשם:

"מרחיבה ככל שתהיה הפרשנות הנוהגת, מקובלת עלי טענת העוררת כי תנאי יסוד

לסיווגו של חומר כ'חומר חקירה' הוא כי הוא נוגע לאישום שבידי התובע אשר מפניו צריך הנאשם להתגונן, כעולה מלשונו של סעיף 74 ... הכוונה היא לחומר אשר יש לו זיקה להליך הפלילי ולאישום שבמסגרתו הוא מבוקש... כמו גם לחומר שהתביעה הסתמכה עליו - למצער באופן עקיף - בבססה את האישומים הפרטניים שיוחסו לנאשם. בהתאם לאמת המידה האמורה סבורני כי גם אם ננקוט גישה 'ליברלית', החומר המבוקש על ידי המשיב אינו יכול להיחשב כ'חומר חקירה' כאמור בסעיף 74 לחסד"פ, באשר אין הוא קשור לתשתית הראייתית שעליה מבוסס האישום. אדגיש כי התייחסותי היא לקטגוריה שבה עסקינן, שבגדרה התבקש החומר הנוגע לסוג מסוים של טענת 'אכיפה בדרנית' ... ולא נדרשת במקרה זה הכרעה בהתייחס לקטגוריות אחרות."

(ראו גם ע"מ 2668/15 מדינת ישראל נ' פרופ' הלל וייס [פורסם בנבו 18.11.15])

5. בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי אין בכך כדי לשלול את זכות הנאשם לקבל את אותם חומרים במסגרת בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, במהלך הדיון בתיק העיקרי, ובפרט בשלב הבאת הראיות (עניין **מזרחי** הנ"ל, בפסקה 7 להחלטה).
6. במקרה דנן הנאשם לא הגיש בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, ואולם מתוך התשובה לאישום עולה כי הנאשם אינו כופר באמור בכתב האישום, המחלוקת כולה נוגעת לטענתו בדבר אכיפה בדרנית, ועל נושא זה בלבד יסוב הליך שמיעת הראיות.
- משכך, ולנוכח העובדה כי בית המשפט רשאי להורות על המצאת מסמכים לפי סעיף 108 אף מיוזמתו וללא בקשת בעל דין, ובשים לב לגובה הסכומים שאליהם מתייחס כתב האישום, אני שוקלת להורות על הצגת המידע המבוקש במסגרת סמכותי לפי סעיף 108 הנ"ל.
7. ככל שהמאשימה מעוניינת להתייחס לעניין זה, עליה להגיש טענותיה עד ליום 14.8.16.
8. המזכירות תודיע לצדדים ותעביר את תיק בית המשפט לעיוני ביום 15.8.16.
9. בכפוף לאמור בסעיף 6 לעיל, הבקשה לעיון בחומר חקירה נדחית.
10. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ו, 07 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

